

ЗАМИРА РАҲИМОВА

НАВОЛАРДАН
СЎРАНГ
МЕНИ

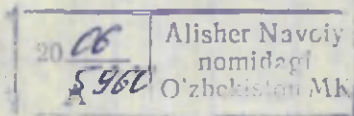
ШЕЪРЛАР

Тошкент
«Янги аср авлоди»
2006

84 (54) 6-5 Бадиий адаби
—Шеърлар

Қўлингиздаги мўъжаз тўплам маънос ва мафтункор,
оҳли ва қувончли шеърлар жамулжами. Шоира шеърлари
муталааси сизни унинг нафис дунёсига руҳий сафар сари
чорлайди.

W 32023
021

ISBN 5-633-01845-1

© Замира Раҳимова. «Наволардан суранг мени». «Янги
аср авлоди», 2006 йил

БИР КУН КИРИБ БОРСАМ ТУШЛАРИНГИЗГА...

Бундай дардчил ва дилгир сатрларни тўрт йил бурун ўқиб, ҳайратланган эдим. Қизиқ, бу маҳзун битикларни ёзган шоиранинг юрагида яна қанча ёзилмаган дарду дунёси бўлса керак, деган ўй ҳам кўнглимдан ўтгани рост.

Хуллас, Яккабоғ туманидаги мўъжазгина Жийда қишлоғида умргузаронлик қилган Замира Раҳимованинг тақдир-қисмати ҳақида эшитиб, шундай ажойиб иқтидор соҳибаси ҳаётлигида нечун катта ижодий давралар назарига тушмади экан, деган бир эзгин савол юрагимни ўртади.

Ўзи шундай. Биз доим кечикиб, сўнг армонда қоламиз. Ахир Замира ҳам бизнинг бир калима ширин дилдамызга, самимий эътирофимизга муштоқ эканлигини билардик-ку!

*Еттинчи осмонга оҳим етмаса,
Бугун саккизинчи буржга кетаман...*

Энди билсак, раҳматлик ҳаммамизни кўп нарсадан огоҳ этган экан. На илож, кечикиб англадик Замирани. Хайриятки, Яккабоғда сўзни, адабиётни, кўнгил дунёсини қалрлайдиган инсонлар бор экан. Очиги, мен бу дилбар ва нафис, «дил таржимони»нинг ижоди ҳақида кейинроқ хабардор бўлдим. Энг қувончлиси,

Замиранинг қонида, вужудида ижодкорлар, тўғрироғи, бахшилар сулоласи анъанаси давом этганини эшитиб, унинг шеъриятида бежиз халқчиллик устун турмаганини англадим.

Айтишларича, шоира умрининг охирги лаҳзасигача сўзга суюниб яшабди. Энг аламлиси, ўз шеърларининг китоб ҳолида чоп этилишини бир умр орзу қилган экан. Не тонгки, бу масъулият бизнинг чекимизга тушди. Ва шу ўринда эътироф этмоғим керак: у ҳам бўлса ҳаёту адабиётни, қолаверса, шеъриятни бир кўзда куриб қадрлайдиган саховатли, савобталаб дўстимиз, туман ҳокими Зафар Рўзиев, «Карим Мойлиев» номли фермер хўжалиги раиси Дилмурод Абдиев ҳамда фидойи инсонлар – Замиранинг устози Мустафо Саидов, Саида Жуманазароваларга ушбу китобни тўплаб, чоп этишда рағбат билдирганликлари учун ташаккур айтамиз. Негаки, шундай хайрли ишлар орқалигина биз ўз маънавий бойлигимизни намоён эта оламиз.

Дарвоқе, Замиранинг ўзи ёниб

*Юракдан мозийга наволар кетди,
Бир савдо борлигин билганим кундан.
Муҳаббат, о Тангрим, ўзинг асрагин
Йироқ яшамоқдан мени ўзингдан! –*

дея ёзгандек, унинг ўзи жисман орамизда бўлмаса-да, руҳан тирик ва сизу биз билан ёнма-ён, дилдош ва дардкаш бўлиб яшаяпти. Зеро, бу ажойиб шоиранинг ўз юртдошлари кўнгил дунёсига қилаётган руҳий сафари муборак бўлсин!

Норқобил ЖАЛИЛ, шоир

• • •

Шеърни — сўз, севгини — ёлғон, деганлар,
Мен йўқман, кўз тикманг, йўлимга менинг.
Минг бир йил ухларман, ҳалал берманглар.
Жаннатий боғида мовий севгининг.

Тонглар шафтолининг гулбаргларида
Ҳар кун ёзиб қўяр соғинч отини.
Ватан деб ҳавода сузган турналар
Ёзиб ўтадилар дил қанотини.

Турналар ўргатар учмоқлик сирин,
Қайтмоқлик асрорин ўргатар баҳор.
Ташлагин бир хумор қўзларинг қирин,
Табиат юраги уйғонар такрор.

Оҳларим тонгларга туташ, азизим,
Қўшиқларим баҳор ҳуснига қўзгу.
Сен боққил меҳринг-ла қалбимга бир зум,
Сен туфайли ишқим баҳори мангу.

ЙИЛЛАР ЎТАР

Қанча зулумотдан омон чиқди тонг,
Ардоқлайман шу баҳор, кузни.
Юлдузлардан сўрайман ҳар шом,
Сен айтмоқни унутган сўзни.

Фарҳод уни тошларга битди,
Тоҳир билан оқди дарёда.
Мажнун билан чўлларда кезди,
Асли шу сўз борми дунёда.

Лайлиларнинг кўз ёши билан,
Балки тулроқ қаърига сингди.
Зарби билан балки оғунинг
Жамиланинг бўғзида синди.

Йиллар ўтди, сўраб толмадим,
Ишонтириб юракни, ўзни.
Йиллар ўтар, сўрайвераман
Сен дунёдан қизғонган сўзни...

АЧИНМАНГ

Ачинманг, кўзларим сазойи қилган
Тонглар рангидаги кўз ёшларимга.
Фалакдан минг кеча тиланиб олган
Либослари юпун бардошларимга.

Ачинманг, кўксимга сиғмаган ишқнинг
Самога сочилган гавҳарларига.
Ўнгингман, деб мени алдаган тушнинг
Қайғудан шод ўлган арвоҳларига.

Ачинманг, ачинманг юрак сиримни
Сизга эмас, ёлғиз тунларга айтдим.
Баҳори чорлаган манзилларимни
Заъфарон кузакка алишиб қайтдим.

Ачинманг, муҳаббат қасри тоқидан
Кўксимдан қучган ой йиқилиб тушса.
Йигирма тўрт баҳор олдин ёқилган
Чироғим шу қаср ичида ўчса.

Ачинманг, девона кунлар тилаган,
Қисмат қора қилган тунларингизга.
Баҳорий покликка оппоқ кўйлақда,
Бир кун кириб борсам тушларингизга.

• • •

Япроқлар елларга видолар айтар,
Пичирлар майсанинг сўлғин лаблари.
Умидвор хаёлнинг этагин тутар,
Ва етар саҳарга шомдан илгари.

«Муножот» куйига маст кўнгил мисол,
Дарахтлар титраниб аста чайқалар.
Парвона кунларга парвона завол,
Кечалар минг йиллик сурнайин чалар.

Дардкаш япроқларга видолар айтиб,
Кузнинг лабларига қўяман шарбат.
Шафақнинг алвон ранг олишин кутиб,
Кунларга тунлардан сўрайман шафқат.

Япроқлар қалбимга титроқлар солди,
Кўксимда ваҳмлар солиб кетган из.
Менинг ҳаловатим буткул йўқолди,
Соғинмадим сени, эрта келган Кўз.

ИЛТИЖО

Само йўли сари садолар кетди,
Юрак дунё билан тиллашган кунда.
Етти иқлим ёниб фиғонлар чекди,
Юракка бир олов туташган кунда.

Жим турмоқ фожиа, катта фожиа,
Тилсиз асрлар тилга кирганда.
Фожиа сўз ютмоқ юлдузлар сўзлаб,
Ой юзларин доғлаб сабри тулганда.

Сузлайман, баралла сўзлагим келар,
Кумушбиби билан рўпара туриб.
Сузлайман, Раънонинг ҳолин сўрайман,
Кўзида муҳаббат ўтини кўриб.

Юракдан мозийга наволар кетди,
Бир садо борлигин билганим кундан.
Муҳаббат, о Тангрим, ўзинг асрагин,
Йироқ яшамоқдан мени ўзингдан.

УМИД ЙЎҚ

Умид йўқ...

Рухимни ичар шамоллар,
Жарангли сукутга айланиб.
Пайт пойлаб туришар гумонлар,
Каломни ютмоққа шайланиб.

Умид йўқ...

Сочларимни саболар эмас,
Зулматлар тарайди оғритиб.
Чарчайман толенинг қошида,
Илинжлар кетади зор этиб.

Умид йўқ...

Қилдайин жоним тутаман
Қуриётган ёлғиз дарахтга.
Чақирмайман гармселларни
Бир лаҳзалик меҳр-шафқатга.

Умид йўқ...

Муъжиза осмондан ёғилган,
Замондан мурувват сўрмасман.
Нигоҳим худони илғаган,
Ўзимни заминга бермасман.

Умид йўқ...

Болалик боғларин мевасин,
Еб кетган меҳрга зор қушлар.
Алдадилар мени ҳар кеча,
Гул қонига бўялган тушлар.

Умид йўқ...

Қоғозлар ютар сўзларни,
Кетади энг сўнги таскинлар.
Мени олиб қолаверади,
Ёлғизликдан чарчаган тунлар.

МЕҲР

Беғубор ўйларим бўшлиқларида,
Туйғулар келади покликка ҳамдам,
Юрагимнинг уйғоқ қўшиқларида,
Меҳр юз очади, кўнгилга малҳам.

Қалбимга туташган, бу меҳр сенсан,
Бағри кенг, барқарор, жонажон — Ватан.
Қалбимда қуёшдек порлаб, ёнасан,
Буюк мақсадларга онасан, Ватан!

Шу меҳр оқланган пок туйғуларим,
Қалбимнинг ғуборсиз борлиқларида,
Умиддан туғилган чин орзуларим,
Вояга етади ардоқларингда.

ИЛҲОМБАХШ ТУН

Юлдузлар сочилар бошимдан,
Ҳилолга боқаман маҳлиё.
Ажиб бир сеҳрга боғланиб,
Қушиққа айланар бу дунё.

Маст кўнглим орзулар бағрида,
Минг хил ўй хаёлда рақс этар.
Сеҳрдек мафтункор бир тасвир,
Қузларнинг олдида акс этар.

Бу лаҳза соғинчим кўпириб,
Мен сени ўйладим, Муҳаббат.
Туннинг оқ куйига жур бўлиб,
Мадҳингни куйладим, Муҳаббат.

Коинот куксида чекар дард,
Оқшомга зеб берган юлдузлару ой.
Муҳаббат қўшиғи мангуга
Интизор қалбимдан олар жой.

Юлдузлар сочилар бошимдан...

ДЕҲҚОН ҚИЗИ

Ғайрати саҳарлаб суйиб уйғотар,
Ажиб ҳид урилар димоқларига.
Ширин тушларидан узилмай шошар,
Тун бўйи зериккан далаларига.

Эгатлар тортади орзулар сари,
Чорлайди хаёлин бир ойдин йўллар.
Ҳувиллаб қолади чаноқлар бағри,
Теккан заҳот меҳнаткаш қўллар.

Бир зумда кўпириб, тошиб тўлдирар,
Поклик чевар қизнинг қучоқларини.
Ёрқин умидлар-ла, у-чи унугар,
Томирида кезган чарчоқларини.

Бир ҳовуч, бир қучоқ, бир бутун хирмон,
Қарабсизки, қаддин ростлаб туради.
Бу заҳмат, бу ҳурмат, садоқат эҳсон,
Унда Она Ватан баҳти кулади.

БОБУР АРМОНИ

Ўйларим тўзғиган беватан дайди,
Кўзларим дийдоринг кўрмоққа муҳтож.
Бўронлар тинчимас, алам кетмайди,
Васлингта етказар қай йўл, қай илож?

Сен сари хаёлни судрайди соғинч,
Бағримда ўт бўлиб ловуллаб фироқ.
Энди мен худодан кутайин илинж,
Ким ёқар қалбимга ушбу кун чироқ?

Танда ёлғиз қувват, умид-ишончим,
Титраб ҳовучлайман садоқатимни.
Шулдир менинг бугун ёлғиз қувончим,
Авайлайман буюк муҳаббатимни.

Ўтган кунлар азоб, жоним қийноқда,
Айрилиқ дардини кўтармоқ оғир.
Э воҳ! Шоҳ бўлгунча ўзга тупроқда,
Ватанда девона бўлмоқ яхшидир.

Розиман жазолар кутса бағрингда,
Азроил бошимга келса дафъатан.
Пайт келиб, мен агар етсам васлингта,
Ортиқ сени ташлаб кетмайман, ВАТАН!

УЙҚУДАГИ ОДАМ

Дунё кўчиб кетса унга барибир,
Қизиқтирмас ўзга дилидаги ғам.
Бирон кор-ҳол бўлса дейди — бу тақдир,
Кўзғатолмас қалбин ҳатто бўрон ҳам.

Шу тахлит бир куни охирлар умри,
Ўзича ўтмаган ҳаёти бекор.
Кетар экан унсиз, сунгги йўл сари
Алаҳсирар яна — тақдир гуноҳкор.

БАРДОШНИ ЎРГАТИНГ, ОНАЖОН...

Бардошни ўргатинг, онажон,
Меҳрингиз қалбимда пок тутай.
Эзгулик чироғин нурида,
Энг тоза ҳислардан шеър битай.

Бардошни ўргатинг, онажон,
Умидли тонгларга мен етай.
Тош қотган юраклар қаърида,
Ухлаган сузларни уйғотай.

Бардошни ўргатинг, онажон,
Ҳаётнинг кўзига тик боқай.
Қоронғу либосли осмонлар
Эгнига қуёшдай ўт ёқай.

Бардошни ўргатинг, онажон...

ҲАЛИ...

Осмон тинглар қўшиқларимни,
Гуллар тилар мендан мурувват.
Сирдош бўлгин, — дея юлдузлар,
Элангуси қошида албат.

Жарангларда туғилар поклик,
Ва дилларга ойдек ботгуси.
Муҳаббатни истаган ҳар дил,
Осмонида тонглар отгуси.

Тонглар отар беғубор, маъсум,
Япроқларга индириб шабнам.
Малаклар тушар самодан,
Бу шодликни кўргани фақат.

Шунда сен ҳам шошасан елдек,
Муҳаббатга бўлгани фило.
Бизни қутлар ўшанда гулдек,
Бу борлиқни яратган ХУДО.

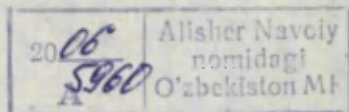
ҲАЁТ БАҲОРИ

Баҳор чечаклари хумор кўнгилга,
Бедор туйғуларни олиб киради.
Қушлар олқиш айтар бу ажиб кунга,
Юрак ҳаяжондан тепиб туради.

Тириклик ошиғи бўлган ҳар инсон,
Истайман, баҳорин қаршилаб олсин.
Ва ўша баҳорни топмасдан хазон
Авайлаб юракнинг бағрига солсин.

Гарчи машаққатли ҳаёт кечмиши,
Инсон умид бирла яшар ҳар қачон.
Қалбида баҳор-ла ошино киши,
Эртанинг муроди билан шодумон.

Бас, ҳаёт баҳорга ошуфта экан,
Тушкунлик кўнгилга бегона, мутлоқ.
Ишончи юракда тутаркан макон,
Баҳори албатта очади кучоқ.

У ЁЛҒОН ЭМАС

Гоҳи ёлғиз, гоҳида
Одамлар орасида:
Синчиклаб ахтарамиз
Ҳатто кўз қарашидан.

У бор деймиз, ҳа баъзан
Дуч келамиз юзма-юз.
Аммо унинг олдида
Айтиш қийин бирон сўз.

Биров суяр, аллакимнинг
Ҳатлаб ўтар устидан.
Ким дер: бориға шукур,
Биров дер: дол дастидан.

Тугал бахтни ахтаргин,
Кўрмадим, дейди кўриб.
Ёлғончи тугилади,
Номини атаб туриб.

У ҳаётда йўқ эмас,
Ҳамиша бор аслида.
Яшар у ёлғон сиғмас,
Виждоннинг «кулбасида».

ЎТМИШДАН БИТИК

Юрак, қуёш бўлиб кулса-ей,
Алам унинг оташида куйса-ей.
Бутун олам сиғар эди бағрига,
Севинчларим ёруғ қилиб ёйса-ей.

Кечалари юлдуз кўзим ойдадир,
Соғинчларим тўлиб оққан сойдадир.
Мени битта ширин сўзга зор этган,
Меҳрибоним, билмам, ҳозир қайдадир?

Армон, сени кўтаришдан толдим-а,
Дилгинамга қайноқ тошни солдим-а,
Чорласам-да келмаган иқбол учун,
Аламинни кўз ёшимдан олдим-а.

Юрак кулса, қуёш бўлиб кулса-ей,
Алам унинг оташидан куйса-ей.

МУҲАББАТ

Борлиқ узра ёғду сочганда қуёш,
Кўнгил осмонида мағрур порлайсан.
Юракда уйғотиб аланга-оташ,
Ажиб гўзалликка дилни чорлайсан.

Зилол чашма янглиғ беғубордирсан,
Ташна кўнгил қонар тиниқ меҳрингдан.
Барча гўзалликда ўзинг бордирсан,
Кўнгиллар сармастдир доим сеҳрингдан.

Покиза тилаклар ҳамроҳдир сенга,
Орзу-тилакларда қиласан парвоз.
Ёш диллар истаги етмоқдир сенга,
Сенга гўзал ёшлик мангу жўровоз.

Порлайвер, қалбларга таратиб зиё,
Бахт улаш дилларга, сўнмагин фақат.
Сен мангу борсанки, гўзалдир дунё,
Қалбларни тарк этма асло, МУҲАББАТ!

АГАР КЕТСАНГ

Агар кетсанг, қанча қувончим
Шошқин вақтлар олиб кетмасми?
Энг чиройли сўзларим дилда
Айтилмасдан қолиб кетмасми?

Агар кетсанг, ғамлар залвори
Бағрим эзиб, қилади нимта.
Гулзорларим ўрнида чексиз
Саҳро пайдо бўлар ёнимда.

Тасаввурдан юксалар қалбим,
Тиз чўкаман поклик пойига.
Сўнг қуёшга сингаман аста,
Эриб бахтнинг майин қуйидан.

Агар билсанг, тилим қиличдир,
Лек қаршингда менман забонсиз.
Агар кетсанг, олиб боримни,
Саҳро ичра дарахтман, жонсиз!

ОҚШОМ

Алвон шафақ тун кийди Мағриб,
Туғаб борар тоқати куннинг.
Ташвишлардан тўзғийди замин,
Еллар — сарсон элчиси туннинг.

Ташвишларни олиб кетар кун,
Узилади умрдан томчи.
Сен нимага улгуролдинг, дил,
Хаёлларинг бунча алдамчи?..

Бир манзилдан кетолмас нари,
Умидларим узун тушларда.
Хаёлларим жонҳалак, бедор,
Дил чўчийди узилишлардан...

Умидларга гал келди яна,
Яна осмон тўқийди ёлғон.
Умрим безагига ҳар оқшом,
Юлдузлардан узаман маржон...

АРОСАТ

Хонада жим ўлтирасану
Ялинасан негадир, кел, деб.
У келмайди истайсан сўнгра,
Сукунатдан кетишни чиқиб.

Кейин аста хаёлларингнинг
Мўралайсан кемтик ёридан.
Ва излайсан бепоеъликни,
Нигоҳ солиб нари-берида.
Ахир бирдан топасан кенглик,
Отиласан унга мисли ўқ.
Сўнг, минг афсус, ўз кенглигингда
Югурмоққа сенда оёқ йуқ...

ИЗТИРОБ

Муборак опамга

Қайтдингизми яна Ватанга,
Яна қалбим уйдан тирналар.
Ортда қолган ёлғиз турна — мен,
Талпинаман, сизга турналар.

Учаятман, манзил бенишон,
Парвоз қилиб бум-буш фалакда.
Мусаффоли хаёлларимда,
Етиш сўзи ҳоким юракда.

Сиз олислаб кетдингиз жуда,
Мен бораман, умид кўзимда.
Бор бардош-ла қоқаман қанот,
Мен Ватанни излаб ўзимдан!

ҚОДИРЛИК ЯСА

Ўзингда қодирлик яса, аламнинг
Илдиэ отмасидан суғурмоқ учун.
Қалбингнинг йиқилган посбонлари,
Қўлтиғидан суяб турғизмоқ учун.

Бунинг учун кутма бировдан эҳсон,
Излама самодан ё ердан мадад.
Ҳар ким ўз юкини кўтармоғи шарт,
Бу куч ўз қалбингда кўтаролсин қад.

Қалбингни қўлга ол, агар оғриқлар
Зарбидан сен уни асрамоқ бўлсанг.
Барибир ўзингда қодирлик яса,
Ҳаётда бор бўлиб ўтайин десанг.

АССАЛОМ, НАВРЎЗ

Бугун кўнгилдаги бир ғам тўкилар,
Таъзимга пойингда олам эгилар,
Дилларга эзгулик дони экилар,
Келажак офтоби кўрсатганда юз,
Ташрифинг муборак, Ассалом, Наврўз!

Юракда эзгу ҳис этганча бунёд,
Қўшқанот орзулар ёзмоқда қанот,
Бир сени куйлайди бутун коинот,
Ташрифинг муборак, Ассалом, Наврўз!

БАХТЛИ ОДАМЛАР

Кўрсанг кўзга яқинмас ўзи,
Кияр, ичар имкони қадар.
Шукронадан бошлаган сўзин,
Оллоҳ номи билан тугатар.

Ҳамма бахтли унинг наздида,
Гўё шундай бўлмоғи керак.
Югурганининг Дунё қасдида,
Борга кўнгли тўлмоғи керак.

Уни биров масхара қилса,
Бировга у омонлик тилар.
Душман қўлда ҳақиқат қолса,
Ёлғиз ўзи ҳимоя қилар.

• • •

...га

Сен нурли қуёшсан, азизим,
Коинот юксакка кўтарган.
Сенинг пок меҳрингдан қалбимда
Покиза туйғулар кўкарган.

Мен эса қаршингда тонг чоғи,
Уфқда порлаган бир юлдуз.
Кутарман токи тонг отгунча,
Йўлингга интизор тикиб кўз.

СИЗ...

Умрнинг томчисин зар билиб
Дунёнинг кўксига қададим.
Тақдирнинг ишига мен кулиб
Ўзимни минг бора алдадим.

Тўрт кунлик дунёда энди мен
Яшашга минг карра ҳақлиман.
Ачиниб бирон сўз демагин,
Яшамоқ завқидан бахтлиман.

Ҳар киши дунёга келдими,
Англасин яшамоқ шартлигин.
Ўзини гар инсон билдими,
Англайди тириклик — бахтлигин.

• • •

Қалбда алам чуғи ёнса гар,
Ёнмоғи шарт қасос ўти ҳам,
Ҳис этса гар борлигини қалб,
Шуъласидан ёруғдир олам.

Сиз ўйламанг, гина сақлар деб,
Инсонга гард кўрмасман раво.
Ўз қалбимга шафқатим йўқдир,
Ҳаёт менга қилмаса вафо.

ҚУТЛОВ

Яна келди юртимга баҳор,
Боғларингни гулга ўрай деб.
Дилда умид айлайди изҳор,
Нурли тонгинг ўзим бўлай деб.

Энди тонгинг насимларида
Таниш наво елади тотли.
Ҳар қўшиқнинг талқинларида
Бахт кулади Истиқбол отли.

Халқим, қутлуғ бўлсин Истиқбол,
Она юртинг янги баҳори!
Уни бедор ҳис эт, қарши ол,
Тила, нурли бўлсин наҳори.

Аждодларнинг уйғоқ руҳлари,
Ўзинг бирла яшасин бир тан.
Қутлуғ бўлсин, янги кун сари
Босаётган қадаминг, БАТАН!

ЗАРУР БЎЛСАМ...

Субҳидам оқ либос кийса,
Саболардан сўранг мени.
Оқшомга ой чирой берса,
Самолардан сўранг мени.

Бир қатра сув ишқи билан
Майсалар кулга айланса,
Юлдузларга сажда қилган
Гадолардан сўранг мени.

Кухна Турон гўзаллиги
Қушиқ билан аён азал.
Тонг мозийдан оқиб келар,
Наволардан сўранг мени.

Бугун олам гулгунчалар,
Хандасидан очган чирой,
Қалбга баҳор кирар бўлса,
Шайдолардан сўранг мени.

ИМКОН БЕРИНГ...

Имкон беринг менга бир муддат,
Айтаримни айтиб олайн,
Раво кўриб сизга бир пайтлар,
Берган ваъдам қайтиб олайн.

Мендан доно чиқмади ахир,
Нодонлигим бўлди бисотим.
Эпполмадим ғазал битмоқни,
Увайсийдан чиқмади зотим.

Юрагимни очдим ҳақ сузга,
Қочди барча гина, ваҳима.
Кимлигимни энди танидим,
Энди билдим ҳақиқат нима?

Имкон беринг, қалбим қатида,
Ёқиб кетай дил оҳларимни.
Сизга ортиқ юкламасдан ғам,
Олиб кетай гуноҳларимни.

ТАСАЛЛИ

Баҳор кетган бўлса, ўксинма,
Қайтиб келар юртингга такрор.
Изҳор бўлмай қолган армонинг
Айтажаксан сен ёниб юз бор.

Агар мангу кетган бўлса у,
Ўтда ёнма надомат билан.
Ҳаёт гуллар турмоғи учун,
Сен қалбинг-ла баҳорга айлан.

ҲОЗИРЧА

Ҳозирча нимадир тирик борлиқда,
Нимадир ҳаракат кўйида бедор.
Дарахт шохчалари оҳиста титрар,
Тириклик ўйида у-да ҳокисор.

Ҳозирча билмайсан ким бунда марҳум,
Кимнинг куни тўлди, туғилмоқда ким?
Кўзларига ҳаёт кўринар мавҳум,
Барчаси арвоҳдек боқишади жим.

Ҳозирча таскинга тўлиқ табиат,
Елларнинг сасини тинглайди кўнгил.
Ўйлайсан пайт келар бир куни албат,
Муродга етади ошуфта бу дил.

Ҳозирча барчаси табиий гўё,
Абадият тонги отиб улгурган.
Эй, сен, нималигинг беаён дунё,
Аммо у менинг борлигим сўрган!

...

**Пиримқул Қодировга
«Юлдузли тунлар»ни ўқиб**

Энди мен ўзимни топдим деганда,
Борлигим йўқотдим яна ногаҳон.
Гўё ҳеч нарсани сезмай беҳабар,
Қаён кетди билмам, бенишон.

Сеҳрли оламда шоҳман бир ўзим,
Давлатнинг бошида собит бир ҳоким.
Гоҳида сардорман, кўтарган қилич,
Баъзида шоирман, ўйга толган жим.

Ажаб, кезиб чиқдим гўё дунёни,
Ғалаба қозониб, гоҳ бўлдим мағлуб.
Курашларга кирдим, эътиқодимга
Қарши душман билан Ватаним қолиб...

Бобур қисматидек поёнсиз сирли,
Ажиб ва сеҳрли «Юлдузли тунлар».
Бобом шажарасин тарихин кўриб,
Ғанимат кўринар кўзимга кунлар.

УЙҒОНИШ

Ўтиб кетди ўриқлар фасли,
Сўнгра хазон, ундан кейин қиш.
Ижодкорнинг хаёлларида
Ҳар биттаси қилинди тафтиш.

Яна баҳор — ғайрат сўровчи,
Бободехқон билакларидан.
Баҳор энди яратувчи бахт,
Интиқ қалблар тилакларидан.

Уйғон, кўнгли қор босган инсон,
Эритмоққа пайт етди қоринг.
Уйғон, ғусса эшитган юрак,
Баҳор келди, тинглай деб зоринг.

• • •

Тонг юлдузи курсатди чирой,
Янги куннинг китобин ўқиб.
Юлдузлар-ла хайрлашди ой,
Яна битта афсона туқиб.

Умид тилаб чарчаган дилим,
Овутмоққа чоғланди дунё.
Нурли кунга талпинган йўлим,
Зимистонга боғланди гўё.

Асли борар йўллар бир қадам,
Бир лаҳзалик юракдаги суз.
Улкан бахтни кўргани баҳам,
Қатра меҳринг етмайди ёлғиз.

Йўллар олис наздингда сенинг,
Диллар бахтсиз, чексиз беимкон.
Қалбим оташ ичида менинг,
Муҳаббатинг чорасиз армон.

КУЗ

Куз ўқийди ашъоринг маҳзун,
Дарахтларнинг оҳига боқмас.
Юлдузнинг қўшиғи узун,
Вақт аталган ҳакамга ёқмас.

Булутларнинг тошиб ғайрати,
Жой олади тоза самодан.
Пинҳон нурдек замин ҳайрати,
Дилга кўчар мунглиғ наводан.

Ўқинмагил дейман, тасалли
Бермоқ учун ҳар бир дарахтга.
Умидсиз дил арзи мисоли,
Улар видо айтади бахтга.

МАКТУБ

Шоира Муборак Мўминовага

Дил безовта, адашган қушдек,
Сендан мактуб келмаса агар.
Ўқинмагил, дўстим сира ҳам,
Олопмасам ҳолингдан хабар.

Юбораман юракдан салом,
Олиб учар соғинччи хатлар.
Гарчи ўзим, йироқман бироқ,
Лек дил маъсум чеҳрангчи ёдлар.

Сен кабилар борки оламда,
Гўзаллик бор, ибo-ишонч бор.
Нафосатнинг обод боғида
Сенга бўлсин мангу иқбол ёр!

НАСИҲАТ

Аламлар гирдоби тортса бағрига,
Азиз нарсаларинг қўйсанг йўқотиб.
Сен эътибор қилма бари-барига,
Вужудинг қолса-да, азобдан қотиб.

Турналардан сўра учмоқлик сири,
Тоғлардан кўксидек тош, метин сабот.
Тилаб ол қуёшдан энг иссиқ нурин,
Бағритош одамдан кутма, лек нажот.

Қалбинг пора айлаб, сендан сўрайди,
Зарра меҳр учун жон баробар ҳақ.
Кўнглингтамас, дастлаб қўлга қарайди,
Қўлига тутсанг бас виждонингни нақд.

Хиёнат ҳақини олмасдан туриб,
Нафсу ҳавасига сотган виждонин,
Юрган кез — буюкман, — дея қад кериб,
Улар йўқотганлар инсонлик номин.

МЕН

Ажабланма ҳолимни кўриб,
Шуни талаб этар муҳаббат.
Гоҳи баҳор, гоҳи ёз, гоҳи
Куздек маъсум бўлмоқлигим шарт.

Бундан ўзга топмадим чора,
Қалбим баъзан шод, баъзан маъюс.
Мен дарахтман, нурга интилган,
Ҳолатимда гоҳ баҳор, гоҳ куз.

Баҳор бўлсам қалбингга оппоқ,
Севинчларни тутаман, ол деб.
Ёз бўлганда ҳароратимдан,
Сўз битаман соғиниб, ёниб.

Куз бўлсам гар армонларимни,
Тўзғитаман сочиб хазонда.
Уч фасл ҳам тарк этмай сира,
Ёд оламан сени азонда.

МУНОЖОТ

Ҳазин куй таралар у билан бирга,
Куйилар юракка тарих бирма-бир.
Куй билан оқасан ўтган асрга,
Тикланар хотирдан кетган ҳар сатр.

Тилсимлар жонланиб кетади бирдан,
Битган жароҳатлар очилар бир зум.
Замонлар ўтади оҳиста ўйдан,
Аждодлар сўйлайди кечмишидан жим.

Юрагида армон қон бўлиб тўлган,
Очилмай хазонга учган ғунчалар,
Бахт урига олам ҳолидан кулган,
Кўнгилилар сўзлар, оҳ, ғамгин шунчалар.

Сўзлар ушалмаган умид, орзудан,
Сўзлар кузлардаги қотиб қолган ёш.
Аламлар кўчади юракка куйдан,
Вужудлар қотади, гуё метин тош.

Шунчалар ишончли сўйлайдики у,
Эшитиб ёнади самода қуёш.
Шунчалар берилиб, сўзлайдики у,
Она замин титрар қилолмай бардош.

У хотира эмас, тўғри ҳақиқат,
Замин юрагининг кемтик парчаси.
Замонлардан қолган мерос жароҳат,
Шу куйга жам бўлган каби барчаси.

КЕНГЛИК БЕР

Тингла сўзим, муҳаббат,
Сенга айтар сўзим бор,
Бағрингда унаётган
Умидим — баҳорим бор.

Тингла дардим, муҳаббат,
Нур бўл инсон дилида,
Ҳаёт асло қайтмасин,
Юрган қутлуғ йўлидан.

Йўл топ ҳар бир юракка,
Ва ёруғ йўл очиб бер,
Элтувчи келажакка,
Тингла қалбим, муҳаббат.

Сен-ла бўлсин қушиқ, шеър,
Сиямаятман оламга.
Менга фақат кенглик бер,
Жой қолмасин аламга.

БАҲОРГА МАКТУБ

Баҳор бир маҳаллар гулгун очилиб,
Менга берган эдинг ширин ваъдалар,
Саҳарлар қалбимга узатган меҳринг,
Бугун тилинг билан — ғам деб аталар.

Яшайтман ҳамон, дилбар лаҳзалар,
Тасвирин юракка сўз билан чизиб.
Топмадим сен каби оҳанрабони,
Сен каби озорни, оламни кезиб.

Сени деб куз очдим дунёга келиб,
Туну кун бошингда бўлдим парвона,
Гоҳи кир, тоғларда адашдим, шошдим,
Сени деб охири бўлдим девона.

Баҳор-ей, бунчалар гузал бўлмасанг,
Сеҳринг-ла қалбимда умид яралар,
Сен-ку ваъдангга қилмадинг вафо,
Энди мен бераман сента ваъдалар.

ДУНЁ

Дунё — поёнсиз саҳро,
Турфа еллар ўйнаган.
Қум тепалар остида
Ишқни Мажнун қуйлаган.
Қалбим, бизга йўл бўлсин,
Эплогмадик қуйлашни,
Қумга сингди ишқимиз,
Билмадик биз ярашни...

Дунё — ўзи бир чаман,
Турфа гуллар очилган.
Булбулларга севгининг
Соф бодасин ичирган,
Қалбим, бизга йўл бўлсин,
Гулдек очилолмадик,
Бир ташнага бир қултум,
Сув ҳам ичиролмадик.

ТИЛАК

Тангри Таоло ҳаққи, тилагим,
Сариштали бўлсин кунларинг.
Муҳаббат деб ёнганда қалбинг,
Фариштали бўлсин тунларинг.

Мен мурувват қутмасман, ҳеч ким
Тақдирига бўлолмаган бош.
Майли, менсиз тонгларинг отсин,
Тақдирингга бахт бўлсин йўлдош.

ХАЛҚ ОҲАНГИДА

Кўкда ёлғиз сузар ой,
Ойга кўнглим боғланди.
Ишқнинг оташи билан,
Юрак-бағрим доғланди.

Уйғондим тонг отди деб,
Кўрсам ишқнинг шуъласин.
Юлдуз бўлиб тизилди
Қалбимнинг оҳ-ноласи.

Юлдузларга қўл чўзган,
Қўлларим етмайди-я.
Минг бир кеча ўтди-ку,
Бу азоб кетмайди-я!

Дардни дилдан шабнамдек
Сира тўкиб бўлмайди.
Хаёллар алдовига,
Ортиқ дилим кўнмайди.

Кел, қалбим осмонида,
Қуёшим бўлиб ёнгин.
Хазон кезган боғимда
Баҳор бўлиб уйғонгин.

ОНАМГА

Минг шукурким бахтимизга,
Сен ўзинг борсан, она.
Яшнатмоққа ҳаёт боғин,
Фасли баҳорсан, она.

Сокин тунлар биз учун,
Сен ишонч, сен сўнгги тоғ.
Бу дунёда яшар дам,
Сенки бедорсан, она.

Келажакни асрагайсан,
Меҳр нуринг-ла безаб.
Фарзанд учун ўй-хаёлинг,
Бағри гулзорсан, она.

Қайда бўлса озор чеккан,
Юрак ҳақ деб ўртаниб.
Пок қалбингда шафқат ёнган
Мисли ашъорсан, она.

Гарчи ўсиб, улғайтирдинг,
Бизни қалб қўринг бирла.
Зарра ситам чекар бўлсам,
Доим тайёрсан, она.

Сен борсанки, бу хонадон,
Чароғон ҳам курклидир.
Замира қалбига мудом
Ўзинг мадорсан, она.

НАВБАҲОР

Бахт, кувончни етаклаб-елиб,
Умидларни кафтига олиб,
Юракларга ҳаяжон солиб,
Қўшиқ бўлиб келдинг, Навбаҳор.

Олислардан излаб, сўроқлаб,
Пешонангда қуёш чарақлаб,
Диёримни севиб, ардоқлаб
Ошиқ бўлиб келдинг, Навбаҳор.

Дошқозонлар тўлиқ сумалак,
Кўк майсалар ҳосил бўлажак.
Ризқу рўздир бари келажак,
Қутлуғ бўлиб келдинг, Навбаҳор.

ЯНГИ ЙЎЛГА ТИЛАКЛАР

Янгиланди замин кийган тўн,
Янги дунё тиклади қалдин.
Бир орзиқиш ҳоким юракда,
Хотир кейин, умидлар олдин.

Янги йўлга бошла, Янги йил,
Эзгуликнинг манзили сари.
Ҳаяжондан тошган дилларни
Қарши олсин бахт бўстонлари.

Янги куйни бошла, Янги йил,
Булсин тоза ниятлар бир тан.
Уйғонсину бу куйган дунё
Тўлиб кетсин нурларга, Ватан!

• • •

Ҳаётда ким отли, кимдир пиёда,
Кимдир камроқ бўлса, биров зиёда.
Бу шундай кар ва кўр кекса дунёда,
Ёмон қолиб яхши чекканда кулфат,
Ўзинг мадад бергин унга, Муҳаббат.

Сени тушунмаган одамлар ҳам бор,
Масхара қилади қайсидир беор,
Дунёда ҳеч туйғу қилмаса-да кор,
Юз ўгириб кетма, жоним сен фақат,
Ким бўлса-да кечир, кечир, Муҳаббат.

Бири кам беш кунлик дунё, дейдилар,
Баъзилар умрини рўё, дейдилар,
Сабр этсанг томчидан дарё, дейдилар,
Ҳар кимга тилагин сабр ва тоқат,
Ўзинг мадад бергил, ўзинг МУҲАББАТ!

СОҒИНЧ

Ҳайратлардан айтиб эртаклар,
Орзуларга беланчак бўлиб,
Уфқларни тутиб кафтингда,
Келгин, баҳор табассум қилиб.

Кел, тонгларнинг субҳи-ҳавосин,
Юракларга ашъор қилиб бит,
Қувонч рангли рўмонинг ила,
Гиналарнинг кўзини бекит.

Ўзим чиқай истиқболингга,
Сенга муштоқ ушбу ташна дил,
Саболардан йўллаб наволар,
Соғинчларнинг қанотида кел.

Қутлагайман тоза руҳ билан,
Қадамларинг қутлуғ бўлсин, деб.
Юртим бағри гўзал, бокира,
Қиёси йўқ бахтга тўлсин, деб.

...

Бу ҳали ҳаётмас, яшасанг агар,
Яшайлман, деган қуруқ сўз билан.
Шунчаки ҳаётни кўриш истаги,
Ҳали очилажак юмук кўз билан.

Бу ҳали умрмас, яшаганинг йўқ,
Бир мақсад сифмаса агар қалбингта.
Ҳеч қачон, ҳеч қачон яшай олмайсан,
Керак бўлолмасанг буюк халқингта.

ОДАМЗОД

Азалданки инсон интилар бахтга,
Ҳар кимса ўзича борар тўғридан.
Гар эгри йўл билан етар мақсадга,
Айрилмоғи тайин иймон қадридан.

Ҳаётнинг қиммати кимгадир ёлғон,
Лекин ҳамма фурсат уйғоқ ҳақиқат.
Қисқа умри узун бўлмас ҳеч қачон,
Қийнамаса қалбни ўзгача нафрат.

Биз ҳам яшаяпмиз осуда, эркин,
Тилда диёнатни мақтаб, сўроқлаб.
Ўз фойдамиз бахт деб атадик, лекин
Меҳр-оқибатдан кетдик йироқлаб.

БАҲОР, ЯНА КЕЛДИНГМИ

Баҳор, яна келдингми, жоним,
Бутоқларга тақиб гул-ғунча.
Гуллат менинг ўйларимни ҳам,
Мени ёдга ол, кетгунингча,
Яна менинг кўзларимга боқ,
Қара, қанча умидлар унда.

Ғунча каби тугилган барги,
Оч уларни, айлантир гулга.
Баҳор, нечун кўзларингда ёш,
Нега дийданг бунча ғуссали?
Сен қувонгил, ахир менингдек,
Бирор хато қилмадинг ҳалти...

СЎРОВ

Кўзларинг олдида қуриб ошиён,
Ўтмишга етаклаб кетдимми хаёл?
Хотира аталмиш абадий уммон,
Элингга нотинчлик солдимми, аёл?

Сен фақат хаёлда кўрган шодлигинг,
Бугун қанот боғлаб учмоқда эркин.
Бўшлиқмас интизор кутган борлигинг,
Қувноқ ҳаяжонга сингмоқда секин.

Хотира аталур энди бариси,
Хомушлик ўрнига яралди севинч,
Бу ҳисдан армонлар муздек эрисин,
Ёшликдан кўнгилда қолмасин ўкинч.

ИНҚИЛОБ

Гарчанд тарихийдир покиза номинг
Шижоатинг керак, бугунга — шу топ.
Эртага ҳам керак сенинг инъоминг
Сен бизга кераксан мудом инқилоб.

Зарурсан ҳар лаҳза азиз нон мисол,
Томирда қон каби оқмоғинг керак.
Эзгу мақсадларга очмоқ учун йўл,
Сендан қувват олсин ҳар битта юрак.

Кераксан гўдаклар кўзида ёнган
Дунёнинг абадий софлиги учун.
Оналар қалбида алаңгаланган,
Меҳринг нур каби поклиги учун.

Эзгулик, матонат, ишонч ва журъат,
Яшамоғи учун бор бўл, ҳар фурсат.
Шафқату муҳаббат ва ҳақиқатнинг
Мангулиги учун яшамоғинг шарт!

ХАЁЛ

Сув бўлишга имкон топа олсам гар,
Дарё бўлиб ювиб кетсам аламини.
Нимжон майсаларга жоним бахш этиб,
Ёмонлардан тоза қилсам оламини.

АЖИБ ДАМЛАРДА

Шўх қалдирғоч айтиб соз қўшиқ,
Хабар берди келганда куклам,
Қарши олиб баҳорни хушҳол,
Яшнаб кетди ясанган далам.

Шошиб қолди баҳорга пешвоз,
Анҳорларда югурган сувлар.
Яйраб кетди яйловлар узра,
Қиш уйидан чиққан сурувлар.

Меҳнаткашни чорлаб ҳар саҳар,
Куйламоқда яшил далалар.
Нурга чайтиб қуёшранг юзин,
Юз очмоқда кўркем лолалар.

Ажаб, зарра ғубор кўринмас,
Борлиқ узра яралган дoston.
Меҳнат ила Ўзбекистонни,
Безамоқда баҳор-ла деҳқон.

ТУННИ ТИНГЛА

Деразадан боқар ой,
Жимирлайди оҳиста.
Тун қўшиғин куйлайди,
Чирилдоқлар полизда.

Вужудинг-ла гар тунни
Тингласанг қалбинг жўшар.
Булутларни оралаб
Тулин ой рақсга тушар.

Бу кез қалбингнинг барча
Ғуноҳидан ўтасан.
Ҳамма нарсани қўйиб,
Толеингни кутасан.

Тингла, сенга энг қулай,
Имкон эрур шу фурсат.
Ҳеч ким халал бермайди,
Сеники ишонч, журъат.

Тингла, ўйлар келар оқ
Қалбинг айлаб опшиён.
Ва унгингда нурланган
Эртанг бўлар намоён.

ОНАМДАН ЎРГАНДИМ

Гўзалликнинг боисин
Сўрамадим гуллардан.
Кўрдим уни меҳнатдан,
Қадоқ бўлган қўллардан.

Тингладим-ку қушлардан
Ширин қўшиқ навосин.
Туйдим уни хотирлар
Ётган онам қалбидан.

Меҳр ўтин тафтини
Сездим унинг кўзида.
Ватан асли нимадир,
Билдим она сўзидан.

ОҚИБАТ

Кимдир меҳрин қизғаниб элдан
Топтаб ўтар самимийликни.
Ҳақиқатни кўрмайди, чунки
Унутган у одамийликни.

Кимдир лоқайд буткул ҳаётда,
Ўзлигидан кетар олислаб.
Бир кун келиб йўқотган умрин
Еру кўкдан тополмас излаб.

ИЖОДКОР ДУСТИМГА

Чарчатдими сени маҳзун хаёллар,
Кўзларинг толдими термулиб йўлга?
Боғлаб кўйдими ё чигал саволлар,
Армонлар тош бўлиб чўкдими дилга?

Нечун кўшиқларинг қоқмайди қанот?
Не сабаб соғинмай кўйдинг баҳорни?
Юлдузлар, кечалар чорлар коинот,
Қўлингта ҳилолдан тутқизиб торни.

Инсон учун олий садоқат азал,
Чин вафо қилмоқлик муқаддас аҳдга.
Наҳорий орзулар яралган маҳал,
Баҳорий тилаклар етаклар бахтга.

Соғиндим баҳорий орзуларингни,
Кўшиқларинг қолсин ёниқ, бетакрор.
Териб ол чамандин туйғуларингни,
Қалбингта айлансин қалбингдек Баҳор!

МЕНИМЧА

Эмишки, муҳаббатнинг ҳамроҳи гуноҳ,
Гуноҳнинг рақиби ҳамиша савоб.
Қайси ақлсиздан чиқди бу сўз, оҳ,
Гуноҳни яратди, қайси бир азоб?

Бугун савоб қайси, қай бири гуноҳ,
Адашиб кетаяпман ҳисобларидан.
Қай бири қора-ю, қай бириси оқ,
Саволлари кўлдир жавобларидан.

Гуноҳни савобдан фарқламоқ даркор,
Чатишиб кетмасдан қора билан оқ.
Севмоқни савоб деб атамоқ даркор,
Қалбнинг азоблари эмас-ку гуноҳ!

ҚЎРҚУВ

Одам ўз наслидан қўрқиши мумкин,
Душмани бўлса-ку қўрқмоғи тайин.
Яна кўп нарсадан қўрқади тушқун,
Офатдан, ўлимдан қўрқмаслик қийин.

Одам кўп нарсадан қўрқади гоҳи,
Балки қўрқмаслиги мумкиндир, албат.
Аммо ўз-ўзидан чўчиган одам,
Ўз бошига ўзи келтирар кулфат.

СИЗНИ СОҒИНДИМ

Тонгларим шубҳали, тунларим қора,
Тангрим деб хаёлга, ўйга сиғиндим.
Соғинчим тўрғайдек, бетин овора.
Мен ахир онажон, сизни соғиндим.

Соғиндим меҳрга ташна дил билан,
Узун кечаларни тонгларга улаб.
Онажон, қизингга бардошлар тила,
Кутган саҳарлари тушмасин қулаб.

Оғриқлар қуршаган бортиқларимни,
Армоннинг сочлари умид бўйнида.
Менинг манзилларим бошқа эди-я,
Нечун қолиб кетдим дарднинг қўлида.

Эҳ, она, ўткинчи бари-бариси,
Таннинг жароҳати доимий эмас.
Жоннинг оғриқлари ўтиб кетгуси,
Қалбга жароҳатлар битилмаса, бас!

АРМОН

Таралади бир қўшиқ шўхчан,
Шу қўшиққа сингасан секин,
Бир боғ ичра жўшиб юрагинг,
Сўнг учасан қушдайин эркин.

Энди ўзни унутган чоғинг,
Қўшиқ ҳам тугайди, шу онда аста.
Боғдан қувиласан, боғ хазон,
Ахир, ҳаёт қўшиқ эмас-да!

• • •

Ишонмоқни истайман жуда,
Балки ростдир гумонлар бари.
Алдамайди ахир хаёллар,
Талпинаркан ёруғлик сари.

Шундай фурсат бўлади гоҳо,
Бор нарсани тан олмас кўзинг,
Баъзан оддий хаёлларга ҳам,
Ишонганинг билмайсан ўзинг.

Қалбим, титроқ селида оқма,
Куч топ, ўзни этишга мамнун.
Ишон, ўша хаёллар албат,
Қуёш бўлиб ярақлар бир кун!

МАРДЛАР БОР

Тарихларда қолди ботир, паҳлавон
Алпомиш, Фарҳоддек юрт ўғлонлари,
Суронларда ўтиб қанча йил замон
Не мардлар халқ учун тўкди қонларин.

Жасоратлар содир бўлган онларнинг,
Лаҳзасига йиллаб обод еримиз,
Жангтоҳларда қурбон бўлган жонларнинг
Эвазига яшнар гул диёримиз.

Мардлар бор, орзуга йўқдир тўсиқлар,
Ҳамиша хизматга тайёр ҳақиқат,
Бахтиёр куйланар озод қўшиқлар,
Мангу табассумли бахту саодат.

Истиқбол ишончли дилдан қўлмоққа
Халқим яшар хуррам замонда бу кун,
Мудом шай тинчликни пок сақламоққа
Мардлар бор, келажак қуёшдек ёрқин.

* * *

Ҳавас-ла боқардим самога,
Хаёлан учардим, қуш эдим.
Навога қўшилиб оқардим,
Қўшиқнинг сеҳрига хуш эдим.

Қанча бор оламда гул зоти,
Мен ўзим барига бош эдим.
Беҳиштнинг деворсиз боғида,
Парилар базмига қош эдим.

Булутлар тусганда кўк юзин,
Ҳилолнинг кузида ёш эдим.
Аламлар ювганда бахт изин,
Иложсиз қолардим, ёш эдим.

Юлдузлар тукканда дардини,
Гунг эдим, лол эдим, тош эдим.
Қайтмасман, қайтармоқ истаманг,
Мен ахир бир гўзал туш эдим...

ДУТОР

Сизиб чиқар қароғимга қатра ёш,
Аламларга уланмоқда бу бардош,
Ўтмиш қадди тикланади қаршимда
Кўксим уэра ҳалқаланур бир қуёш.

Ҳамма кўнгли чоғ кез аламзадам-ей,
Нолаларинг бунчалар ҳам қадим-ей.
Сен ёдга солмасанг утган кунларни,
Замон қадрин унутади одам-ей.

Хонишингда оламини тулган оҳ бор,
Гулу булбул ўртасида фироқ бор.
Асрларки, дилхун инсон қалбида,
Дунё учун яратилган сўроқ бор.

Сен яралдинг, куйлай деб саодатни,
Парчалаб куйида минг жаҳолатни,
Жафо тиғи юрагингни тилганда
Тиргак қилдинг элинга садоқатни.

Қалбингни бер, олайин нолакашим,
Созлар ичра жафокашу яккашим.
Бўзлаб-бўзлаб айланасан ўтмишга,
Омон бўлгин, менинг сирли дардкашим.

УМИД ТИЛА

Ҳаётнинг қоронғу кўчаларида
Юлдузларни санаб топгин йўлингни.
Муҳаббатнинг ойсиз кечаларида,
Чироқ қилиб ёққан дардли дилингни.

Тангридан биргина умид тилагин,
Зорланма, ҳеч қачон шафқат этгин, деб.
Кечалардан нурли эртақ тинглагин,
Юлдузсиз тунларга кетмайсан қайтиб.

Бу оламда бисёр оташ чироқлар,
Аммо бўла кўрма, зинҳор парвона.
Ул чироқлар аввал қошига чорлар,
Сўнг куйдириб, кулинг сочар ҳар ёна.

Муҳаббатнинг сирли кечаларида
Мафтун қила кўрма хумор кўзларинг.
Йўқса, ҳаётнинг тор кўчаларида
Учиб кетар гуллар — севган изларинг.

ОРОЛ ДАРДИ...

Кечмоғи мумкинми фарзанд онадан,
Дилбандим демасми она жафокаш.
Тирик айрилмоқлик мумкинми ахир,
Қалбни қул қилмасми айрилиқ, оташ?

Яхшиликка жавоб яхшилик билан,
Тоза қалб унутмас мурувватни ҳеч,
Бир пешона шўрни ювиб шўр бўлган
Оролни асрайлик, дўстлар, бўлмай кеч!

Она — У! Буюклик қилмайди даво,
Она — У! Фарзанддан қарзин сўрамас.
Унга буюк бир куч — Халқ меҳри керак,
Унга ядро каби қурол керакмас!

• • •

Аламлар душманмас, дўстман, деб
Қалбингга ёғилар ёмғирдек.
Муҳаббат гоҳи жим, гоҳ қалқиб
Кечади ўткинчи бир сирдек.

Борлиқда ҳукмрон сукунат,
Оҳиста сас берар ночор бахт.
Бир қатра меҳр ҳам омонат,
Қаршингда дунёдан кечар вақт.

ОЙ

Кўргани кўзим йўқ Ой сени,
Хаёлни имлама бекорга.
Ёлғончи шуълалар ёғдириб
Юракни чорлама баҳорга.

Сен ёлғиз гувоҳсан дунёда
Қанча ҳақ, ноҳақлик бориға.
Биргина ўзингсан етгувчи,
Дунёнинг туби йўқ сирига.

Гуноҳлар чўктирар оламни,
Ўсдилар уқубат тоғлари.
Эзгулик ахтарган дилларни,
Куйдирди ёвузлик чўғлари.

Сен кўкда ҳукмрон кечалар,
Изтироб, аламлар туғдилар.
Юлдузлар тўқилган заминда,
Пок дилни армонлар кўмдилар.

Энди мен боқмайман, имлама,
Ёлғонлар тўқима беҳуда.
Меҳрга талпинар юрагим,
Соғинганман қуёшни жуда.

НИЯТ

Умидинг поклиги қалбингта нурдир,
Яхши ният бирла иқбол кулажак.
Эртанинг муносиб ўз исми бордир,
Бугуннинг исмини қўйсанг келажак.

Инсоний туйғулар уйғоқ эканки,
Кўнгил орзуларин қўймайди сотиб.
Бахт тонглари отсин, янги ва янги,
Одамлар, қўймайлик ўзни йўқотиб.

БУГУН

Бугун меҳр тушларда қолди,
Қаҳр тилар ташна юракни.
Вақт жонини армонлар олди,
Билмай карахт кўнгил тилакни.

Умидимнинг ўкинчи дарё,
Қайда меҳру вафо деб энди.
Ёлгонларга ғарқ бўлган дунё,
Шум тақдирнинг ҳукмига кўнди.

ОТАМГА

Кунлар келар ҳали бебаҳо,
Дардларимни тинглайди осмон.
Сиз даҳосиз, фақат ушбу кун.
Ўз эркимга қўйинг, отажон!

Мен ёритгум мисли машъала,
Онам ҳамда сизнинг дилинғиз.
Сабр таги дейдилар, олтин,
Парвозимга далда беринғиз.

Гарчанд машаққатлар, ҳалдан ортиқ куп,
Гарчанд осон кечмайди яшаш.
Мен шеър йулин танладим, чунки
Яшамоқнинг мазмуни кураш.

Бир кун келар порлар қуёшим,
Мен ғалаба қилгумдир албат.
Майли қойиб туринг қизинғиз
Қуйиб беринг эркимга фақат.

НИМА ДЕСАМ...

Тан олмайман ожизликни мен,
Хушламайман ёлгон дунёни.
Ерга содиқ қоламан, лекин
Яшагайман кузлаб самони.

Сўрарсиз, эй хаёлпараст қиз,
Ер турганда фазода не бор?
Сизга айтар жавобим ёлғиз,
Ернинг бағри келди менга тор.

Парвоз этгим келади йироқ
Кенгликларнинг буржлари аро.
Қанот йўқдир афсуски, бироқ,
Фиғондан-чи, тўймас фуқаро.

Мен чекаман неча бор афсус,
Пешвоз чиқса ҳадеб аламлар.
Дил дардимни айтгани дуруст
Туғилмайди энди Пайғамбар...

Ёшлик ўтган эмас, юрагингда у,
Эртани қаршилаб ростламоқда қад.
Қалбинг гузалликка ошуфта мангу,
Қайнаб турсин унда шодлигинг абад.

КУЗ МАНЗАРАЛАРИ

Маъюс чайқаб енгил бошларин,
Дарахтларнинг йуқолди курки.
Эртагини айтмоқда яна
Ҳориган куз ташбеҳи эски.

Қушлар олиб қочди бу гал ҳам
Янги сўз-ла битган эртагин.
Ёлғиз дардқаш — она ерга у
Қоқар армон тула этагин.

Болаликни қўмсаган еллар,
Югуради куннинг ортидан.
Хомуш тортган хаёл атрофга
Боқар дардли нигоҳ остидан.

Тизим тортган турналар сари
Бугун борлиқ термулар юпун.
Қалбим эса, учали кўкка,
Қайтармоқ-чун диёрим кўркин.

ХОТИРА

У пайтлар саҳарлар ўзгача эди...
Кундузлар, кечалар, оқшомлар ўзга.
У кезар баҳорлар ўзгача эди,
Юлдузлар бошқача боқарди бизга.

Орадан ўтгандир миллион йиллар,
Унда лаҳзалар ҳам эди бошқача.
Толе элтувчи оқ-ойдин тунлар,
Охири экан-да тош бардошгача.

Ўша юлдузларни қумсаятман мен,
Энди таскин бермас дардхаш ярим ой.
Бугун вақт миллари қадами секин,
Юрагим соғинчу изтиробга жой.

ДЎСТГА

Фурсат утар беиз, бенишон,
Нима қилдинг қара ортинга?
Сен ўзлигинг топасан қачон,
Ярайсанми ўзи халқингга?

Инсон бўлиб келдингми, дўстим,
Энди мангу инсон бўлиб қол.
Ошкор айтиб менга кам-кўстим,
Юрагимдан аламларим ол!

СЎНГСЎЗ ЎРНИДА

МЕХР ҚОЛУР

Бугун аламларим юлиб отмаса,
Бу ожиз ғамзода қалбдан кечаман.
Еттинчи осмонга оҳим етмаса,
Бугун саккизинчи буржга кетаман ...
Бугуноқ кетаман ишқ нелигини
Гумроқ дилга агар ўргатолмасам,
Исботлаб муҳаббат мангулигини,
Мудроқ юрагимни уйғотолмасам,
Кетаман.

Кетмоқлик... Ҳар гал Замиранинг қўлимда қолган тақрорланмас, таҳрирга муштоқсиз сатрларини варақлар эканман, вужудимни қамраб олаётган бухроний кучни сезаман. Сезаману неча-неча кунгача ўзимга келолмайман.

Бизнинг бор бутунлигимизча эгаллаб олаётган ҳар кунлик тирикчиликнинг пажмурда тўридан сирғалиб қочгим, узоқлардаги дийдорни кўзга суртмоқлик учун вақт қидираман. Қани ўша ВАҚТ! Гўёки ҳамма-ҳаммамиз муҳим иштар билан бандмиз. Ташвишлар гирибонимиздан маҳкам тутган. Унинг жонҳалак гирдобидан чиқиб кетолмай оворамиз. Мана шундай оворагарчиликлар билан бўлиб дўстларни бой бериб қўйганимиздан беҳабар қоламиз...

24 сентябр, 2000 йил!.. Эндигина 34 ёшни қаршилаган якнабоғлик шоира Замира Раҳимованинг вафотини эшитиб ларзага келдим. Замирани ушбу тўғламдан жой олган шеърлари учун йўқлаб борганимда соғлигидан нолимаган эди. Узининг бир умрлик орзулари рўёбга чиқаётганидан қувониб, қайта-қайта раҳмат айтиб, Жийда қишлоғидан чиқишда анча йўл босиб мени кузатиб қўйди. Унинг орзулари каби кўнглида дардлари, изтироблари ҳам бисёр эди. У ўшанда ҳеч кимдан, ҳеч нарсадан нолимади. Фақат ўтиб бораётган умридан, ҳаётининг бесамарлигидан бир оз кўнди.

– Замирага шеър ёзмоқлик – отасининг отаси Жуман бахши, менинг отам Йўлдош бахшиларнинг қонидан ўтган, — дейди. Замиранинг онаси Жумагул момо. – Худо раҳмат қилтур жуда покиза эди, ҳовлига бирор ёқимсиз одам келиб қолса қуни бўйи ўз хонасидан чиқмай қўярди. Жумагул момо Замиранинг ёшлигида йиқилиб боши қаттиқ лат еганлигидан кучли оғриқлар уни безовта қилиб ўтганлигини айтиб ўтди. Замиранинг дардига малҳам бўлолмай, даволатишда гоҳ қурби етиб, етмаганлигидан дарди янгиланди...

Шоира Замира Раҳимовадан ажойиб шеърлар қолди. Қалб қўрини, кўз нурини қўшиб тиккан қатор-қатор орзулардек сўзана-ю кашпалар қолди. Кўксида армон бўлиб кетган, айтилмаган аллалар қолди. Замиранинг маъсума хаёллари билан йўғрилиб, бокира тимсолида юксалган шеърияти

ўз ихлосмандларини бефарқ қолдирмайди. Ҳар йили шоира туғилган кун 18 мартда жийдаликлар учун Хотира кечаси – шеърят кунига айланиб қолди. Замира ўқиган Ғафур Ғулом номидаги мактабнинг катта ҳовлиси шеърят, адабиёт ихлосмандлари билан тўлиб тошади.

Бир умр одамлардан меҳр истаб яшаган шоиранинг орзулари кеч бўлса-да амалга ошиб, унинг пок руҳи шод бўлиб, бетақрор шеъряти назм гулшанида ўз ўрнини ва ўзининг янги мухлисларини топгусидир.

Майрам Шаропова

МУНДАРИЖА

Бир кун кириб борсам тушларингизга	3
«Шеърни — сўз...»	5
Йиллар ўтар	6
Ачинманг	7
«Япроқлар елларга видолар айтар...»	8
Илтижо	9
Умид йўқ	10
Меҳр	11
Илҳомбахш тун	12
Деҳқон қизи	13
Бобур армони	14
Уйқудаги одам	15
Бардошни ўргатинг, онажон	15
Ҳали	16
Ҳаёт баҳори	17
У ёлғон эмас	18
Ўтишдан битик	19
Муҳаббат	20
Агар кетсанг	21
Оқшом	22
Аросат	22
Изтироб	23
Қодирлик яса	24
Ассалом, Наврўз	24
Бахтли одамлар	25
«Сен нурли қуёшсан, азизим...»	25
Сиз... ..	26
«Қалбда алам чўғи ёнса гар...»	26
Қутлов	27

Зарур бўлсам...	28
Имкон беринг...	28
Тасалли	29
Ҳозирча	30
«Энди мен ўзимни топдим деганда...»	31
Уйғониш	32
«Тонг юлдузи кўрсатди чирой...»	32
Куз	33
Мактуб	34
Насиҳат	34
Мен	35
Муножот	36
Кенглик бер	37
Баҳорга мактуб	38
Дунё	39
Тилак	39
Халқ оҳангида	40
Онамга	41
Навбаҳор	42
Янги йилга тилаклар	42
«Ҳаётда ким отли, кимдир пиёда...»	43
Соғинч	44
«Бу ҳали ҳаётмас, яшасанг агар...»	44
Одамзод	45
Баҳор, яна келдингми	46
Суров	46
Инқилоб	47
Ҳаёл	47
Ажиб дамларда	48
Тунни тингла	49
Онамдан ўргандим	50

Оқибат	50
Ижодкор дўстимга	51
Менимча	52
Қўрқув	52
Сизни соғиндим	53
Армон	54
«Ишонмоқни истайман жуда...»	54
Мардлар бор	55
«Ҳавас-ла боқардим самога...»	56
Дутор	57
Умид тила	58
Орол дарди... ..	59
«Аламлар душманмас...»	59
Ой	60
Ният	61
Бугун	61
Отамга	62
Нима десам... ..	63
Куз манзаралари	64
Хотира	65
Дўста	65
Сўнг сўз ўрнида. Меҳр қолтур	66

Адабий-бадий нашр

ЗАМИРА РАҲИМОВА
НАВОЛАРДАН СЎРАНГ МЕНИ

Шеърлар

Мухаррир
Дилрабо МИНГБОЕВА

Бадий муҳаррир
Баҳриддин БОЗОРОВ

Тех.муҳаррир
Елена ДЕМЧЕНКО

Мусахҳиҳ
Наргиза МИНАҲМЕДОВА

Компьютерда саҳифаловчи
Феруза БОТИРОВА

ИБ № 4142

Босишга 03.02.2006й.да рухсат этилди.

Бичими 70х84 1\32.

Босма тобоғи 2,25. Шартли босма тобоғи 2,63.

Адади 500 нусха. Буюртма № 23.

Баҳоси келишилган нархда.

«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида
тайёрланди.

«Ёшлар матбуоти» босмахонасида босилди.

700113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.